

قانون تاسیس شرکت شهرکهای صنعتی ایران

قانون تاسیس شرکت شهرکهای صنعتی ایران

ماده واحد- ه منظور ایجاد هماهنگی و استفاده مطلوب از امکانات شهرکهای صنعتی و ایجاد هرچه بیشتر امکانات زیر بنایی و ارائه خدمات ضروری برای متقاضیان ایجاد واحدهای صنعتی از تاریخ تصویب این قانون شرکت شهرکهای صنعتی ایران تاسیس می گردد. 1- مجمع عمومی شرکت یاد شده عبارتست از وزیر صنایع (رئیس مجمع) وزیر امور اقتصادی و دارائی- رئیس سازمان برنامه و بودجه، وزیر صنایع سنگین، وزیر نیرو، وزیر مسکن و شهرسازی، وزیر کشاورزی، وزیر صنایع در مقابل مجلس شورای اسلامی مسئول امور مربوط به شرکت شهرکهای صنعتی ایران می باشد.

2- شرکت شهرکهای صنعتی ایران می تواند شرکت های شهرک صنعتی در نقاط مختلف ایران تاسیس نماید که هر یک دارای شخصیت حقوقی مستقل باشد.

3- رئیس میئت مدیره و مدیر عامل هر شرکت فرعی از طرف وزیر صنایع تعیین خواهد شد.

4- شرکت های شهرک صنعتی مکلفند از طریق واگذاری عین یا منفعت اراضی تحت اختیار خود سرمایه اولیه پرداختی دولت را جبران نمایند. انتقال قطعی اراضی به صاحبان واحدهای صنعتی موکول به اخذ پروانه بهره برداری است.

5- هر شرکت شهرک صنعتی بر طبق مفاد اساسنامه خود و اصول قانون تجارت اداره می گردد و از شمول مقررات مغایر مستثنی بوده و ضوابط استخدامی این شرکت ها تابع قانون کار و تامین نیروی اجتماعی جمهوری اسلامی ایران است. اعتبارات مصوب در بودجه مربوط به نواحی صنعتی پس از تشکیل شرکت شهرک صنعتی مذکور از طریق این شرکت ها هزینه می شود.

6- استفاده از بودجه عمرانی یا سرمایه ای اصلی اولیه شرکت برای پرداخت هزینه های جاری و خدماتی که پس از آغاز بهره برداری از تاسیسات زیر بنایی شهرک ضرورت خواهد یافت ممنوع است و کلیه هزینه های مربوط به خدمات و امور جاری شهرک صنعتی بر

اساس آئین نامه ای که به تصویب مجمع عمومی شرکت شهرکهای صنعتی می رسد از صاحبان واحدهای صنعتی موجود در شهرک یا اشخاصی که بنحوی از انحاء اراضی مورد نیاز برای اجرای طرح خود را تهیه نموده اند دریافت می گردد. موارد و ضوابط و نحوه وصول هزینه های مذکور به تفکیک در آئین نامه مشخص خواهد شد.

7- تعیین محل شهرک (در منطقه تصویب شده توسط مجمع) و طراحی نقشه شهرک برای نیازهای گوناگون بر اساس ضوابط اعلام شده توسط وزارت مسکن و شهرسازی انجام خواهد شد. واگذاری اراضی به متقاضیان و حدود و شرایط و نحوه عمل در این خصوص در اختیار مسئولان شهرک صنعتی است که براساس آئین نامه اجرایی این قانون عمل خواهد کرد. تشخیص ضرورت های فنی و اقتصادی به عهده مجمع عمومی شرکت شهرک صنعتی مربوط می باشد.

8- مجمع عمومی شرکت شهرکهای صنعتی ایران موظف است با توجه به سیاست های دولت جمهوری اسلامی ایران و با تصویب هیئت دولت برای افزایش تعداد شهرکها اقدامات لازم را انجام دهد.

9- اساسنامه و حدود اختیارات شرکت شهرکهای صنعتی ایران با توجه به سیاست عدم تمرکز توسط مجمع عمومی در مدت سه ماه از تاریخ تصویب این قانون تهیه و به تصویب هیئت دولت خواهد رسید. قانون فوق مشتمل بر ماده واحد در جلسه روز یکشنبه هفتم اسفندماه یکهزار و سیصد و شصت و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ 18/12/62 به تائید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی اکبر هاشمی

قانون تاسیس صندوق ضمانت صنایع

کوچک

قانون تاسیس صندوق ضمانت صنایع کوچک
حضرت حجت الاسلام و المسلمین جناب آقای سیدمحمد خاتمی
ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

گذاری صنایع کوچک که با عنوان لایحه تأسیس صندوق ضمانت سرمایه
گذاری صنایع کوچک و متوسط از لایحه تأسیس صندوق ضمانت سرمایه
سوی دولت به شماره 25554/27400 مورخ 12/5/1382 به مجلس شورای
شنبه مورخ 24/9/1383 مجلس اسلامی تقدیم و در جلسه علنی روز سه
با اصلاحاتی تصویب و به تأیید شورای نگهبان رسید، در اجرای اصل
و سوم (123) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به یکصد و بیست
گردد. پیوست ارسال می

رییس مجلس شورای اسلامی -

غلامعلی حدادعادل

شماره 57938

15/10/1383

وزارت صنایع و معادن

گذاری صنایع کوچک که در جلسه قانون تأسیس صندوق ضمانت سرمایه
و چهارم آذرماه یکهزار و سیصد و شصت و شش مورخ بیست و شش علنی روز سه
هشتاد و سه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ 2/10/1383 به
تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره 108325/72 مورخ
6/10/1383 مجلس شورای اسلامی واصل گردیده است، به پیوست جهت
گردد. اجراء ابلاغ می

رییس جمهور -

سیدمحمد خاتمی

قانون تأسیس صندوق ضمانت سرمایه گذاری صنایع کوچک

قانون تأسیس صندوق ضمانت سرمایه گذاری صنایع کوچک ماده واحده - به منظور فراهم آوردن موجبات توسعه سرمایه گذاری بخش غیردولتی در صنایع کوچک، کوتاه کردن مدت زمان اجرای طرحهای اشتغالزا و دارای توجیه اقتصادی، با اولویت مناطق کمتر توسعه یافته و تضمین و تسهیل در توثیق تسهیلات اعطایی به طرحهای مذکور، به دولت اجازه داده می شود «صندوق ضمانت سرمایه گذاری صنایع کوچک» را زیر نظر وزارت صنایع و معادن تأسیس نماید. سرمایه اولیه صندوق یاد شده مبلغ پانصد میلیارد (000/000/000/500) ریال خواهد بود که در مدت دو سال در قانون بودجه کل کشور تأمین خواهد شد. اساسنامه و شرح وظایف صندوق مزبور توسط وزارت صنایع و معادن و همکاری وزارتخانه های امور اقتصادی و دارایی، جهادکشاورزی، بازرگانی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، ظرف مدت سه ماه تهیه و به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید. تبصره - «صنایع کوچک» در این قانون به صنایعی اطلاق می شود که شاغلین در آن صنعت کمتر از پنجاه (50) نفر نیروی انسانی باشد. قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و چهارم آذرماه یکهزار و سیصد و هشتاد و سه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ 2/10/1383 به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - غلامعلی حدادعادل

آیین نامه اجرایی ماده (۷) قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل نوسازی صنایع کشور و اصلاح ماده (۱۱۳) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران

آیین نامه اجرایی ماده (۷) قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل نوسازی صنایع کشور و اصلاح ماده (۱۱۳) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران

۳۰۳۷۰/ت/۱۳۹۹ه

تاریخ : ۱۹/۰۱/۱۳۸۳

وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت صنایع و معادن - سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۹/۱/۱۳۸۳ بنا به پیشنهاد مشترک وزارتخانه های صنایع و معادن، امور اقتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و به استناد ماده (۲۲) قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل نوسازی صنایع کشور و اصلاح ماده (۱۱۳) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۸۲- آیین نامه اجرایی ماده (۷) قانون یادشده را به شرح زیر تصویب نمود:

آیین نامه اجرایی ماده (۷) قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل نوسازی صنایع کشور و اصلاح ماده (۱۱۳) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران

ماده ۱- در این آیین نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می روند:

الف - واحد صنعتی: واحد صنعتی دارای پروانه بهره برداری یا کارت شناسایی از وزارت صنایع و معادن یا سایر مراجع قانونی.

ب - عرصه واحد صنعتی؛ زمین محل استقرار واحد صنعتی که قبل از تصویب این قانون در مالکیت واحد صنعتی بوده است.

ماده 2- واحدهای صنعتی باید مدارک مربوط به مالکیت زمین محل استقرار در محدوده قانونی شهر و تاییدیه شرکت شهرکهای صنعتی استان مربوط مبنی بر انتقال واحد صنعتی به یکی از شهرکهای صنعتی مصوب را به سازمان مسکن و شهرسازی استان و شهرداری محل ارایه نمایند.

ماده 3- سازمان مسکن و شهرسازی استان و شهرداری محل موظفند ظرف دو ماه از تاریخ ارایه مدارک موضوع ماده (2) نسبت به تغییر کاربری عرصه واحد صنعتی به یکی از کاربریهای مسکونی یا تجاری و یا اداری (با تصویب کمیسیون موضوع ماده (5) قانون تاسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران) اقدام نمایند. معاون اول رییس جمهور - محمدرضا عارف

آئین نامه خدمات و امور اجرایی شهرکهای صنعتی موضوع بند 6 قانون تاسیس شرکت شهرکهای صنعتی ایران

آئین نامه خدمات و امور اجرایی شهرکهای صنعتی موضوع بند 6
قانون تاسیس شرکت شهرکهای صنعتی ایران

ماده 1- آغاز بهره برداری از هر شهرک صنعتی و یا هر فاز عملیاتی از یک شهرک صنعتی موقوف به ایجاد تاسیسات زیربنایی به میزان هفتاد و پنج درصد (75%) می باشد.

ماده 2- هزینه های مربوط به خدمات و امور جاری شهرکهای صنعتی

به بهره برداری رسیده به شرح زیر می باشد:

الف: هزینه های خدماتی و نگهداری: عبارت است از هزینه های جاری عمومی شهرک صنعتی مانند مصرف آب و برق معابر و اماکن و تاسیسات عمومی، نگهداری معابر و ساختمان های عمومی و فضای سبز، تعمیرات ضروری، جمع آوری و حمل زباله غیر صنعتی، حفاظت و نظافت شهرک .

ب: هزینه های اختصاصی واحدها: عبارت است از هزینه های مصرف آب، تصفیه فاضلاب و موارد مشابه که توسط شرکت شهرکهای صنعتی تامین شده است.

ج- هزینه های نوسازی و بازسازی: عبارت است از هزینه های تعمیرات ، نوسازی و بازسازی ابنیه، معابر و تاسیسات زیربنائی شهرک صنعتی

ماده 3- تعرفه های هزینه های موضوع ماده 2 این آئین نامه برای هر شهرک صنعتی توسط شرکت شهرکهای صنعتی ایران بر اساس قیمت تمام شده تعیین می گردد.

ماده 4- صاحبان کلیه واحدهای مستقر در هر شهرک صنعتی موظفند نسبت به پرداخت هزینه های موضوع ماده 2 آئین نامه طرف مهلت مقرر مندرج در صورت حساب ارسالی اقدام نمایند. در صورت عدم پرداخت براساس مفاد قرارداد منعقد ه فی ما بین شرکت شهرکهای صنعتی و طرف قرارداد عمل خواهد شد.

تبصره: شرکت های شهرک صنعتی تابعه به تناسب زمین صنعتی واگذار نشده در هر شهرک صنعتی نسبت به تامین هزینه های موضوع ماده 2 آئین نامه از محل منابع در اختیار (به جز بودجه عمرانی و یا سرمایه ای اصلی اولیه شهرک) اقدام نمایند.

ماده 5- شرکت شهرکهای صنعتی ایران ترتیبی اتخاذ نماید تا اداره خدمات وامور جاری هر شهرک صنعتی کلاً و یا بعضاً به اشخاص حقیقی و حقوقی واجد صلاحیت و ترجیحاً به شرکت های خدماتی متشکل از صاحبان صنایع مستقر در شهرک صنعتی واگذار شود.

ماده 6- این آئین نامه در شش ماده و یک تبصره به استناد تفویض اختیار مورخ 18/05/77 مجمع عمومی شرکت شهرکهای صنعتی ایران به رئیس مجمع عمومی در تاریخ 22/06/77 به تصویب رسید و از تاریخ تصویب لازم الاجرا می باشند.

قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل نوسازی صنایع کشور و اصلاح ماده (۱۱۳) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران

قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل نوسازی صنایع کشور و اصلاح ماده (۱۱۳) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران

ماده ۱ - به منظور برطرف شدن مشکلات و عوامل بازدارنده نوسازی و پیشرفت صنعتی و فراهم نمودن محیط سازگار و پیش برنده با هدف افزایش بازدهی ، ارتقاء بهره وری و پویایی و رقابت پذیری صنایع کشور ، اصلاحات مقرر در این قانون به شرح آتی اعمال و قوانین مغایر ملغی می گردد .

ماده ۱ - به منظور برطرف شدن مشکلات و عوامل بازدارنده نوسازی و پیشرفت صنعتی و فراهم نمودن محیط سازگار و پیش برنده با هدف افزایش بازدهی ، ارتقاء بهره وری و پویایی و رقابت پذیری صنایع کشور ، اصلاحات مقرر در این قانون به شرح آتی اعمال و قوانین مغایر ملغی می گردد .

ماده ۲ - به منظور فراهم شدن شرایط رقابتی ، افزایش توان و کارایی پیمانکاران داخلی ، افزایش اشتغال و سهم ساخت داخل طرحهای صنعتی و عمرانی کشور ، اقدامهای زیر به عمل می آید :

الف - بانکها اجازه دارند تسهیلات مالی مورد نیاز برای شرکت پیمانکاران ، مشاوران و واحدهای صنعتی در مناقصه های طرحهای عمرانی و صنعتی داخل یا خارج کشور را فراهم نمایند .

این تسهیلات به منظور تامین مالی ضمانت نامه های ریالی و ارزی مورد نیاز برای شرکت در مناقصه و حسن انجام تعهدات ، پیش

پرداخت و کسور وجه الضمان و هزینه های دوران ساخت ، نصب و تحویل موضوع قرارداد در نظر گرفته می شود و در ازاء اسناد و مدارک معتبر موضوع قانون عدم الزام سپردن وثیقه ملکی به بانکها و دستگاهها و سایر موسسات و شرکتهای دولتی به منظور تسهیل امر سرمایه گذاری و ایجاد اشتغال بیشتر در طرحهای تولیدی و صادراتی مصوب 27/3/1380 و یا اعتبارات اسنادی ریالی و یا ارزی دارای اعتبار تا دوران بازپرداخت کارفرمایان دولتی یا خصوصی ، حداکثر ظرف مدت پانزده روز پس از درخواست و تکمیل مدارک ذکر شده ، تامین می گردد .

وزارت امور اقتصادی و دارایی و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلفند ظرف مدت دو ماه از تاریخ تصویب این قانون ، نسبت به تجهیز منابع و تنظیم ضوابط تامین مالی حداقل هفتاد درصد (70%) مجموع هزینه های فوق الذکر اقدام نمایند .

ب - مشاوران ، پیمانکاران و سازندگان داخلی که از طریق شرکت در مناقصه ، عهده دار انجام تمام یا بخشی از طرحهای عمرانی و صنعتی دستگاههای اجرایی ، موضوع ماده (11) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب 17/1/1379 و شرکتهای غیر دولتی می شوند ، از تسهیلات صدور ضمانتنامه بانکی ، تامین اعتبارات بانکی و پوشش بیمه ای در نظر گرفته شده برای صدور خدمات فنی و مهندسی برخوردار می گردند .

ج - دستگاههای اجرایی موضوع ماده (11) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران ضمن رعایت قانون حداکثر استفاده از توان فنی ، مهندسی تولیدی و صنعتی و اجرایی کشور در اجرای پروژه ها و ایجاد تسهیلات به منظور صدور خدمات مصوب 12/12/1375 موظفند قیمت های پیشنهادی شرکت کنندگان در مناقصه های اجرایی طرحهای صنعتی و زیر بنایی و خرید خدمات فنی و مهندسی خود را با اعمال ضرایب ارزیابی تا بیست درصد (20%) که به تصویب هیات وزیران خواهد رسید ، مورد مقایسه و ارزیابی قرار دهند .

معیارهای تعیین ضرایب مورد عمل در این ماده متناسب با سهم ساخت داخل و استفاده از خدمات مشاوره و طراحی و مهندسی داخلی که در اجرای موضوع مناقصه توسط پیشنهاد دهندگان تعهد می شود و همچنین میزان جرایم عدم انجام تعهدات (میزان جرایم در متن قرارداد تصریح می شود) ، بنا به پیشنهادات مشترک وزارت صنایع

و معادن و سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور به تصویب هیات وزیران خواهد رسید .

ماده 3 - از تاریخ تصویب این قانون کلیه معافیت های حقوق ورودی (حقوق گمرکی و سود بازرگانی) کالاهای وارداتی به کشور به استثناء موارد مندرج در لایحه قانونی راجع به معافیت ماشین آلات تولیدی که توسط واحدهای تولیدی ، صنعتی و معدنی مجاز وارد می شود از پرداخت حقوق گمرکی و سود بازرگانی مصوب 24/2/1359 شورای انقلاب اسلامی ایران و لایحه قانونی معافیت حقوق گمرکی و سود بازرگانی ماشین آلات و ادوات کشاورزی و لوازم یدکی مربوط مصوب 5/7/1358 شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران و اختیارات ناشی از ماده (39) قانون امور گمرکی مصوب 30/3/1350 لغو می گردد و تعیین میزان آن در اختیار دولت خواهد بود .

ماده 4 - به منظور تشویق شرکتهای صنعتی به اصلاح ساختار مالی ، معادل افزایش سرمایه پرداخت شده که طی چهار سال بعد از تاریخ تصویب این قانون صورت پذیرد ، طی پنج سال از درآمد مشمول مالیات آنها کسر خواهد شد .

شرکتهایی که نسبت سرمایه به بدهی آنها کمتر از سی درصد (30%) باشد و همچنین شرکتهایی که پس از افزایش سرمایه نسبت به کاهش آن اقدام نمایند ، از تاریخ تصویب کاهش سرمایه ، از این مشوق برخوردار نخواهند بود .

ماده 5 - به منظور حفاظت از محیط زیست ، شرکتهای واحد های صنعتی و معدنی مکلفند تا دو درصد (2%) سود خالص خود را بر اساس آیین نامه ای که به تصویب هیات وزیران خواهد رسید ، صرف امور پژوهشی و تحقیقات زیست محیطی نمایند .
شرکتهای دولتی موظفند اعتبارات موضوع این ماده را در بودجه های سالانه خود پیش بینی نمایند .

ماده 6 - قانون مالیاتهای مستقیم مصوب 3/12/1366 و اصلاحات بعدی به شرح زیر اصلاح می گردد :

الف - تبصره (2) ماده (132) به شرح ذیل اصلاح می گردد : بعد از کلمه « به استثنای » عبارت « واحد های تولیدی فن آوری اطلاعات با تایید وزارتخانه های ذیربط و » اضافه می شود .

ب - عبارت زیر به انتهای تبصره (3) ماده (138) اضافه می شود : کارخانه های واقع در شعاع یکصد و بیست کیلومتری تهران و حوزه اسفحاطی شهرهای بزرگ (مشهد ، تبریز ، اهواز ، اراک ، شیراز و اصفهان) که تاسیسات خود را کلاً به شهرکهای صنعتی

مصوب انتقال دهند ، از تاریخ بهره برداری در محل جدید از نصف مدت معافیت مالیاتی موضوع این تبصره برخوردار خواهند شد .

ماده 7 - وزارت مسکن و شهرسازی و شهرداریها مکلفند کاربری اراضی تحت مالکیت واحد های صنعتی (عرصه واحد های صنعتی) را که در محدوده قانونی شهرها قرار دارند و جهت نوسازی به شهرکهای صنعتی مصوب انتقال می یابند به کاربری مسکونی ، تجاری و یا اداری تغییر دهند .

ماده 8 - به دولت اجازه داده می شود تا پنجاه درصد (50%) قیمت روز حاملهای انرژی را که طی پنج سال نسبت به معیارهای تدوین شده توسط کمیته موضوع ماده (121) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران ، در فرآیند و یا محصولات صنعتی صرفه جویی گردد ، به واحد های صنعتی صرفه جویی کننده در قالب بودجه سنواتی دولت پرداخت نماید .

همچنین دولت می تواند در مواردی که مصرف انرژی در فرآیند و محصول ، بیش از معیارهای تعیین شده باشد با تایید وزارت صنایع و معادن تا معادل پنجاه درصد (50%) قیمت مازاد مصرف انرژی را دریافت نماید .

ماده 9 - به منظور ارتقای سطح کیفی و بهره وری ، نیروی انسانی شرکتهای صنعتی با مشارکت تشکل کارگری و مدیریت هر شرکت مشخص می گردد . در صورت توافق طرفین در زمینه نیروی انسانی مورد نیاز و مازاد ، نیروی مازاد با دریافت حداقل دو ماه آخرین مزد و مزایا بابت هر سال سابقه کار در واحد یا به وجه دیگری که توافق شود ، مطابق ضوابط بند (الف) ماده (7) قانون بیمه بیکاری مصوب 26/6/1369 تحت پوشش بیمه بیکاری قرار می گیرند .

در صورت عدم حصول توافق بین تشکل کارگری واحد و کارفرما ، موضوع با نظرات طرفین به کار گروهی متشکل از نمایندگان دولت (وزارتخانه های صنایع و معادن ، کار و امور اجتماعی و سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور) و سازمان تامین اجتماعی و تشکل های عالی کارفرمایی و کارگری احاله و حسب نظر کمیته مذکور ، کارگران مازاد با پرداخت حق سنوات مقرر در قانون کار مطابق ضوابط بند (الف) ماده (7) قانون بیمه بیکاری مصوب 26/6/1369 تحت پوشش بیمه بیکاری قرار می گیرند .

ضوابط این ماده تا پایان برنامه سوم توسعه اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران ، قابل اجراء می باشد .

در صورت کافی نبودن منابع صندوق بیمه بیکاری برای پوشش اصلاح

ساختار نیروی انسانی واحد های صنعتی ، سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور موظف است هر ساله اعتبارات مورد نیاز را در یک ردیف مشخص و جداگانه در قالب بودجه سالانه کل کشور در اختیار سازمان تامین اجتماعی قرار دهد .

ماده 10 - کارفرمایان واحد های صنعتی و تولیدی مجازند تا پایان برنامه سوم توسعه اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران به ازاء هر نفر اشتغال جدید ، یک نفر از کارکنان با سابقه پرداخت حق بیمه بیش از بیست و پنج سال را با پرداخت پنجاه درصد (50%) ما به التفاوت کسورات سنوات باقیمانده تا زمان بازنشستگی قانونی ، پیش از موعد بازنشسته نمایند ، پنجاه درصد (50%) دیگر ما به التفاوت کسورات توسط دولت در بودجه های سالانه کل کشور پیش بینی و پرداخت می گردد .

ماده 11 - درصدهای مربوط به جرایم موضوع تبصره (2) ماده (1) قانون دریافت جرایم نقدی از کارفرمایان کارگاههای مشمول قانون تامین اجتماعی که ظرف مهلت مقرر نسبت به ارسال صورت مزد و حقوق بیمه شدگان وفق بیمه مربوط اقدام نمی نمایند مصوب 9/5/1373 به دو درصد (2%) تمام یا کسر بدهی پرداخت نشده هر ماه تاخیر تغییر می یابد .

ماده 12 - کارفرمایان مشمول قانون تامین اجتماعی که دارای بدهی معوقه تا پایان سال 1380 به سازمان تامین اجتماعی می باشند ، چنانچه حداکثر ظرف شش ماه از تاریخ اجرای این قانون اصل حق بیمه و بیمه بیکاری قطعی شده را به سازمان یاد شده پرداخت و یا با توافق سازمان مزبور آن را تقسیط و اقساط تعیین شده را در سررسید های مربوط پرداخت نمایند ، جرایم متعلقه اعم از جرایم تاخیر پرداخت حق بیمه و تاخیر ارسال صورت مزد و حقوق موضوع ماده (1) قانون دریافت جرایم نقدی از کارفرمایان کارگاههای مشمول قانون تامین اجتماعی که ظرف مهلت مقرر نسبت به ارسال صورت مزد و حقوق بیمه شدگان و حق بیمه مربوط اقدام نمی نمایند مصوب 9/5/1373 ، بخشوده می شوند .

ماده 13- یک تبصره به شرح زیر به ماده (78) قانون تامین اجتماعی مصوب 3/4/1354 اضافه می گردد :

تبصره - سازمان تامین اجتماعی موظف است با درخواست کار فرمایان واحدهای صنعتی دارای پروانه بهره برداری ، بیمه شدگانی را که حایز شرایط مقرر در ماده (76) قانون تامین اجتماعی مصوب 3/4/1354 باشند بازنشسته نماید .

چگونگی تامین منابع مربوط به هزینه های احتمالی ناشی از اجرای این تبصره به تصویب دولت خواهد رسید .

ماده 14 - دستگاههای اجرایی موضوع ماده (11) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران ، بانکها و نهادهای و موسسات عمومی غیر دولتی موظفند ظرف مدت شش ماه از تاریخ تصویب این قانون ، نسبت به اصلاح ساختار آن دسته از شرکتهای صنعتی که بیش از پنجاه درصد (50%) سهام آنها را منفرداً یا مشترکاً در اختیار دارند اقدام نمایند و در مواردی که با اصلاح ساختار ، بهره برداری اقتصادی از این واحدها امکان پذیر نباشد ، از طریق مراجع ذیصلاح نسبت به انحلال آنها برنامه ریزی و اقدام نمایند .

ماده 15 - متن زیر به بند (ج) ماده (113) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران اضافه می گردد :

” به استثنای مواردی از مواد خام و اولیه صنعتی که با نظر مشترک وزارتخانه های صنایع و معادن و بازرگانی به طور سالانه اعلام می شود ، باید در اولویت برای تامین نیاز داخلی و با قیمت های صادراتی تحویل کالا در مبدا (FOB) عرضه شود . “

ماده 16 - ورود ماشین آلات ، تجهیزات تولیدی ، قطعات یدکی و مواد اولیه و واسطه ای واحدهای صنعتی و معدنی و ابزار آلات صنعتی بصورت بدون انتقال ارز و بدون الزام به گشایش اعتبار ، مجاز می باشد .

ماده 17 - انتشار اوراق مشارکت (بدون تضمین دولت و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران) برای شرکتهای پذیرفته شده در بورس با مجوز بورس اوراق بهادار به منظور استفاده از منابع آنها در طرحهای نوسازی و توسعه شرکت حداکثر به میزان پنجاه درصد (50 %) کل سرمایه گذاری ریالی پروژه و تا سقف هفتاد درصد (70%) ارزش ویژه شرکت مجاز است . این اوراق قابل معامله در بورس اوراق بهادار خواهند بود .

ماده 18 - شورای پول و اعتبار موظف است نرخ سود تسهیلات بانکی فعالیتهای تولیدی را که دارای پوشش بیمه باشند متناسب با کاهش میزان ریسک آنها کاهش دهد .

ماده 19 - وزارت امور اقتصادی و دارایی و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلفند ظرف مدت دو ماه از تاریخ تصویب این قانون ، ضوابط اجرایی و آیین نامه های لازم برای گشایش اعتبار اسنادی

اتکائی (Back to Back) و پیش خرید (سلف خریدن) و
تنزیل (Discount) کردن اعتبارات اسنادی صادراتی را با حق
رجوع و بدون حق رجوع ، به بانکها ابلاغ نمایند . بعد از ابلاغ
آیین نامه کلیه بانکهای کشور با رعایت ضوابط ، این قبیل خدمات
را به صادر کنندگان کالا و خدمات فنی و مهندسی ارائه می
نمایند .

ماده 20 - گمرک جمهوری اسلامی ایران موظف است صرفاً با اخذ
ضمانتنامه بانکی و یا بیمه نامه یا سایر اوراق بهادار به
میزان دو برابر حقوق ورودی نسبت به ترخیص کالاهای وارداتی موقت
(مواد اولیه صنعتی) اقدام کند . در مورد کالاهای واردات موقت
، تضمین های مذکور پس از صادرات مجدد کالاها قابل استرداد است
و در صورتی که کالاهای وارد شده به صورت موقت از کشور خارج
نشود ضمانت نامه ها ضبط شده و به حساب درآمد های دولت واریز
می شود .

ماده 21 - سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران
مکلف است نسبت به مطالعه ، سرمایه گذاری ، تجهیز و ایجاد زیر
بناهای لازم در بخش معدن ، در راستای ایجاد مزیت نسبی اقتصادی
، از درآمد خود در قالب بودجه سنواتی به نحوی هزینه نماید که
امکان سرمایه گذاری بخش خصوصی بر روی معادن کشور میسر گردد .

ماده 22 - آیین نامه های اجرایی لازم برای تسریع در اجرای این
قانون با پیشنهاد مشترک وزارتخانه های صنایع و معادن و امور
اقتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور ظرف مدت
سه ماه به تصویب هیات وزیران خواهد رسید .

قانون فوق مشتمل بر بیست و دو ماده در جلسه علنی روز یکشنبه
مورخ بیست و ششم مرداد ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس
شورای اسلامی تصویب و در تاریخ 5/6/1382 به تایید شورای نگهبان
رسیده است .

مهدی کروی

رییس مجلس شورای اسلامی

قانون اصلاح قانون راجع به تاسیس شرکت شهرکهای صنعتی ایران

قانون اصلاح قانون راجع به تاسیس شرکت شهرکهای صنعتی ایران

حضرت حجت الاسلام و المسلمین جناب آقای هاشمی رفسنجانی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

لایحه شماره 63864/16973 مورخ 7/7/1375 دولت در مورد اصلاح
قانون راجع به تاسیس شرکت شهرکهای صنعتی ایران که در جلسه
علنی روز یکشنبه مورخ 11/03/76 مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی
تصویب و به تائید شورای نگهبان رسیده است در اجرای اصل یکصد و
بیست و سوم قانون اساسی به پیوست ارسال می گردد.

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

بسمه تعالی

تاریخ: 2/4/76

شماره: 7779

وزارت صنایع

قانون اصلاح قانون راجع به تاسیس شرکت شهرکهای صنعتی ایران

قانون اصلاح قانون راجع به تاسیس شرکت شهرکهای صنعتی ایران که
در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ یازدهم خردادماه یکهزار و سیصد
و هفتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ 21/3/1376 به
تائید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره 1102- ق مورخ
27/3/1376 واصل گردیده است. به پیوست جهت اجراء ابلاغ می گردد.

اکبر هاشمی رفسنجانی

رئیس جمهور

ماده واحده - اصلاحات زیر در متن قانون راجع به تاسیس شرکت شهرکهای صنعتی ایران به عمل می آید. ۲
در بند (1) ماده واحده پس از عبارت "سازمان برنامه و بودجه" عبارت « وزیرجهاد سازندگی» اضافه می شود.

در بند (2) ماده واحده عبارت « شهرک» به عبارت « شهرکها» تغییر می یابد.

بند (3) ماده واحده به شرح ذیل اصلاح می شود: رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل شرکت شهرکهای صنعتی ایران به پیشنهاد وزیر صنایع و با تصویب به عنوان معاون وزیر صنایع و رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل شرکت شهرکهای صنعتی ایران و همچنین رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل هر شرکت فرعی به پیشنهاد رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل شرکت شهرکهای صنعتی ایران و حکم وزیر صنایع تعیین خواهد شد.

بند (4) ماده واحده به شرح ذیل اصلاح می شود: شرکت های شهرکهای صنعتی مکلفند از طریق واگذاری عین یا منفعت اراضی تحت اختیار خود که در مورد اراضی ملی و دولتی به قیمت منطقه ای به شرکت شهرکها واگذار می شود، سرمایه اولیه پرداختی دولت را جبران نمایند.

برای تسهیلات بیشتر مالی و تشویق احداث و توسعه شهرکهای صنعتی در مناطق محروم یا غیر برخوردار با تصویب مجامع، وجوه پرداختی فی مابین شرکت شهرکهای صنعتی ایران و شرکت های تابع و همچنین شرکت های تابع به یکدیگر به عنوان کمک های بلاعوض محسوب می گردد. انتقال قطعی اراضی به صاحبان واحدهای صنعتی موکول به اخذ پروانه بهره برداری است.

بند (5) ماده واحده به شرح ذیل اصلاح می شود: شرکت شهرکهای صنعتی ایران و شرکت های تابع بر طبق مفاد اساسنامه خود و اصول قانون تجارت اداره می گردد و از شمول مغایر مستثنی بوده و ضوابط استخدامی این شرکت ها تابع قانون کار و تامین اجتماعی جمهوری اسلامی است.

اعتبارات مصوب در بودجه مربوط به نواحی صنعتی پس از تشکیل شرکت شهرک صنعتی مذکور از طریق این شرکت ها هزینه می شود و نواحی صنعتی که از محل اعتبارات عمرانی در آنها هزینه گردیده است شهرک صنعتی موضوع این قانون تلقی می گردد.

بند (7) ماده واحده به شرح زیر اصلاح می شود: تعیین محل شهرک (در منطقه تصویب شده توسط مجمع) و طراحی نقشه شهرک برای نیازهای گوناگون بر اساس ضوابط اعلام شده توسط وزارت مسکن و شهر سازی انجام خواهد شد و در هر حال شهرکهای صنعتی از حریم قانون و استحقاقی شهرها و قانون شهرداری ها مستثنی بوده و واگذاری اراضی به متقاضیان و حدود و شرایط و نحوه عمل در این خصوص در اختیار مسئولان شهرک صنعتی است که بر اساس آئین نامه اجرایی این قانون عمل خواهد کرد.

تشخیص ضرورت های فنی و اقتصادی به عهده مجمع عمومی شرکت شهرکهای صنعتی مربوط می باشد.

تبصره - عوارض قانونی تولید صنعتگران از مقررات این بند مستثنی است.

بند (8) ماده واحده به شرح ذیل اصلاح می شود: مجمع عمومی شرکت شهرکهای صنعتی ایران موظف است با توجه به سیاست های دولت جمهوری اسلامی ایران و با تصویب هیئت دولت برای افزایش تعداد شهرکها اقدام لازم را انجام دهد و همچنین مجمع عمومی شرکت های تابعه می تواند با توجه به نیاز و ضرورت نسبت به توسعه شهرکهای صنعتی مصوب اقدام نمایند.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ یازدهم خردادماه یکهزار و سیصد و هفتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ 21/03/76 به تائید شورای نگهبان رسیده است.

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

مستخرجه از سایر قوانین در مورد شهرکهای صنعتی :

قانون بودجه سال 1379 کل کشور - تبصره 2- بند ص:

ص- در راستای سپردن امور صنعتی به مردم و خصوصی سازی وزارت صنایع می تواند نسبت به ایجاد شهرکهای صنعتی توسط بخش خصوصی و تعاونی اقدام نماید .

آیین نامه اجرایی این بند با پیشنهاد وزارت صنایع و معادن به تصویب هیات وزیران می رسد .
قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی - اجتماعی - فرهنگی جمهوری اسلامی ایران - ماده 52 - پاراگراف آخر
وزارتخانه های نیرو، نفت ، پست و تلگراف و تلفن و راه و ترابری موظف به تامین آب - برق - گاز - تلفن و راه دسترسی تا ورودی شهرکهای صنعتی و نواحی صنعتی حسب اعلام وزارت صنایع می باشند .

آیین نامه اجرایی قانون نحوه واگذاری مالکیت و اداره امور شهرکهای صنعتی

آیین نامه اجرایی قانون نحوه واگذاری مالکیت و اداره امور شهرکهای صنعتی

فصل اول: تعاریف

ماده 1- در این آئین نامه اصطلاحات زیر در مفاهیم مشروح مربوطه به کار می رود:

الف- قانون: قانون نحوه واگذاری مالکیت و اداره امور شهرک های صنعتی مصوب 31/2/87 مجلس شورای اسلامی

ب- سازمان: سازمان صنایع کوچک و شهرکهای صنعتی ایران

ج- شهرک صنعتی: مکانی است دارای محدوده و مساحت معین، برای استقرار مجموعه ای از واحدهای صنعتی، پژوهش و فن آوری و خدمات پشتیبانی از قبیل طراحی، مهندسی، آموزشی، اطلاع رسانی، مشاوره ای، بازرگانی که تمام یا پاره ای از امکانات زیربنایی و خدمات ضروری را با توجه به نوع و وسعت شهرک و ترکیب فعالیت های آن در اختیار واحدهای مذکور قرار می دهد. شهرک صنعتی در این آئین نامه شامل ناحیه صنعتی روستایی، شهرک فناوری و شهرکهای مستقر

در مناطق ویژه اقتصادی نیز می شود.

د- ناحیه صنعتی روستایی: مکانی است دارای محدوده و مساحت کمتر از پنجاه هکتار که در چارچوب طرحهای ناحیه ای موجود مصوب شورای عالی شهرسازی و معماری کشور با اولویت در کانون محصولات کشاورزی با هدف اشتغالزایی روستایی ایجاد شود و شامل مجموعه ای ساماندهی شده از واحدهای صنعتی با اولویت صنایع تبدیلی و تکمیلی کشاورزی و خدمات پشتیبانی است که در آن امکانات زیربنایی و خدمات ضروری مورد نیاز واحدهای مذکور تامین می شود.

ه- مالک: تمامی طرفهای قرارداد با شرکت شهرکهای صنعتی استانی اعم از آنکه عرصه تخصیصی به مالکیت نامبرده درآمده یا آنکه تنها حق بهره برداری از قطعه تخصیصی را دارا باشد.

و- شرکت خدماتی: شرکت خدماتی که بر اساس قانون در شهرک صنعتی به منظور اداره امور شهرک های صنعتی بر اساس مفاد قانون تجارت و اساسنامه خود تشکیل و تاسیس می گردد.

ز- حق بهره برداری: عبارت از حق استفاده از امکانات زیربنایی و خدمات ضروری شهرک صنعتی است که در مقابل پرداخت هزینه های آن توسط اشخاص طرف قرارداد، بر اساس مصوبات مجمع عمومی شرکت شهرک های صنعتی استانی تامین می گردد.

ر- قرارداد: قرارداد تخصیص زمین و استفاده از امکانات زیربنایی و خدمات ضروری شهرک صنعتی که بین شرکت شهرک های صنعتی استان و طرف قرارداد مطابق متن قرارداد نمونه مصوب مجمع عمومی شرکت استانی منعقد می گردد.

فصل دوم: قسمت های مختلف شهرک صنعتی

بخش اول: قسمت های اختصاصی

ماده 2: قسمتی از شهرک صنعتی دارای حدود اربعه معین و مشخص که بر اساس قرارداد منعقد شده با رعایت ضوابط به مناقضی واگذار شده و برای استفاده انحصاری مالک و یا قائم مقام قانونی وی تخصیص یافته باشد.

تبصره: در مورد اراضی مستقر در شهرکهای صنعتی که حسب قوانین موقوفه می باشد، صرفاً انتقال حق بهره برداری مجاز خواهد بود.
ماده 3: شرکت شهرک های صنعتی استانی مکلف است پس از اخذ سند تفکیکی شهرک صنعتی و احراز شرایط مالکیت، برای واحدها سند مالکیت مجزا صادر می گردد.

بخش دوم: قسمت های مشترک

ماده 4: قسمت های موجود در شهرک صنعتی به غیر از قسمت های اختصاصی و قسمت هایی که در اختیار سایر ارگانها می باشد که به طور مستقیم یا غیرمستقیم مورد استفاده و بهره برداری تمام واحدها قرار می گیرد، قسمت های مشترک محسوب می گردد و نمی توان حق انحصاری بر آنها قائل گردید.

تبصره 1: قسمت های مشترک در اختیار تمامی مالکین قرارداد هر چند که در قسمت های اختصاصی واقع شده باشد و یا از آن قسمتها عبور نماید.

تبصره 2: حقوق هر یک از دارندگان قرارداد در قسمت اختصاصی و حصه او در قسمت های مشترک غیرقابل تفکیک بوده و در صورت انتقال قسمت اختصاصی به هر صورتی که باشد انتقال قسمت مشترک قهری خواهد بود.

ماده 5: منظور از قسمت های مشترک مذکور در ماده 4 قانون عبارت است از:

الف- کلیه عرصه های شهرک صنعتی به غیر از عرصه قسمت های اختصاصی

ب- تاسیسات قسمت های مشترک از قبیل چاه آب، پمپ آب و شبکه های آبرسانی و توزیع آب، شبکه گاز رسانی، شبکه مخابرات، شبکه جمع آوری فاضلاب، تصفیه خانه فاضلاب، شبکه برق رسانی و شبکه روشنایی و حق الامتیازهای مربوطه و ..

ج- سر در ورودی، اتاق نگهبانی، ساختمان آتش نشانی، ایستگاههای پمپاژ آب و فاضلاب، ساختمانهای اداری و جنبی حسب مورد

د- فضای سبز، شبکه معابر، راه های دسترسی و متعلقات آنها

هـ- مکان های خاص شهرک های صنعتی از قبیل محل دفن و تخلیه زباله ها و نخاله های ساختمانی و ..

و- ماشین آلات مربوط به آتش نشانی، بهداشتی و آبیاری فضای سبز

ماده 6: در صورتیکه در اثر ساخت و ساز غیر مجاز مالک یا مالکین، قسمتی از مشاعات از بین رفته و یا تخریب گردد، متخلف مکلف به جبران خسارت بر اساس قیمت کارشناسی خواهد بود. در خصوص میزان خسارتهای وارده ابتدا از طریق توافق و در صورت عدم توافق با نظر کارشناس رسمی دادگستری اقدام خواهد شد. در هر حال متجاوز مکلف به اعاده به وضع سابق و یا قلع و قمع آثار تصرفی

غیرمجاز می باشد.

ماده 7: پس از انعقاد قرارداد، کلیه حقوق و تکالیف مربوط به قسمت های مشترک نیز منتقل خواهد شد.

فصل سوم: طرز تشکیل و اداره شرکت خدماتی عمران

ماده 8: در صورتیکه بیش از 50% زمین های قابل واگذاری در فاز عملیاتی در هر شهرک و یا ناحیه صنعتی واگذار و حداقل تعداد واحدهای به بهره برداری رسیده در شهرک صنعتی به 15 واحد و در ناحیه صنعتی روستایی به 8 واحد برسد، شرکت شهرک های صنعتی استانی موظف است نسبت به تشکیل شرکت خدماتی اقدام و اداره امور شهرک به این شرکت واگذار گردد.

تبصره 1: تا قبل از حصول حد نصاب مذکور اداره امور شهرک توسط شرکت استانی صورت می گیرد.

ماده 9: شرکت خدماتی متشکل از مالکان مستقر در شهرکهای صنعتی است که توسط شرکت استانی تشکیل می گردد.

ماده 10: نحوه دعوت و تشکیل مجامع عمومی شرکت خدماتی و نحوه تعیین هیات مدیره و حد نصاب رسمیت جلسات و سایر موارد مطابق اساسنامه نمونه تهیه شده توسط سازمان صنایع کوچک و شهرک های صنعتی ایران انجام خواهد گرفت.

ماده 11- شرکت خدماتی در رابطه با تمامی پرسنل و کارکنانی که قراردادشان با شرکت استانی قطعیت یافته است، قائم مقام تعهدات و حقوق شرکت استانی خواهد بود. در هر حال موضوع تابع ماده 12 قانون کار می باشد.

ماده 12: هر مالک بر اساس مساحت قسمت تخصیصی به شرح ذیل در مجمع عمومی شرکت خدماتی دارای حق رای می باشد.

الف- تا 2500 متر مربع، یک حق رای

ب- از 2500 متر مربع تا 10000 متر مربع، دو حق رای

ج- بیش از 10000 متر مربع، سه حق رای

تبصره 1: شرکت استانی به نسبت مساحت قسمتهای واگذار نشده شهرک و ناحیه صنعتی در مجمع عمومی شرکت خدماتی دارای حق رای می باشد.

ماده 13: حداقل سرمایه شرکت خدماتی، پس از حصول حد نصابهای مذکور در این آیین نامه توسط شرکت استانی تامین خواهد شد، که پس از تشکیل شرکت خدماتی از هزینه های مشترک قابل پرداخت توسط

شرکت استانی کسر می گردد.

فصل چهارم: هزینه های مشترک

ماده 14: کلیه واحدهای مکلف به پرداخت هزینه هایی می باشند که برای حفظ و نگهداری و بهره برداری از قسمتهای مشترک ضروری است.

ماده 15: هزینه های مشترک عبارتست از:

الف- هزینه های لازم برای حفظ و نگهداری، تعمیر و نوسازی تاسیسات و ابنیه و تجهیزات مربوطه

ب- هزینه های اداری و حق الزحمه اعضاء هیات مدیره و کارکنان شرکت خدماتی

ماده 16: تصمیمات مجمع عمومی و هیات مدیره شرکت خدماتی در مورد میزان هزینه های اداره قسمت های مشترک و هزینه های پیش بینی شده در قانون و حق عضویت برای کلیه مالکین لازم الاجرا است.

فصل پنجم: نحوه انتقال دارایی و تاسیسات شهرک صنعتی

ماده 17: هر یک از انواع تاسیسات (موضوع بندهای ب و ج ماده 5) که طی سال تکمیل و به بهره برداری می رسند، طی صورتجلسه ای به شرکت خدماتی تحویل می گردند.

ماده 18: در پایان هر سال در آمد و بهاء تمام شده هر یک از تاسیسات ایجاد شده به نسبت زمین های واگذار شده به زمینهای قابل واگذاری به شرح زیر شناسایی می گردد.

الف- در آمد و بهاء تمام شده تاسیسات عمومی و عام تحویلی به ارگانها و حق الامتیازها در پایان هر سال بر اساس دستورالعمل رویه شناسایی در آمد و بهاء تمام شده انجام می گیرد.

ب- در آمد و بهاء تمام شده تاسیسات زیربنایی با عنایت به تصویب قانون نحوه واگذاری مالکیت و اداره امور شهرکهای صنعتی و حذف حق مالکانه شرکت، همانند دستورالعمل رویه شناسایی تاسیسات عمومی که بر اساس درصد پیشرفت کار صورت می گیرد انجام می شود.

ماده 19: شرکت شهرک های صنعتی کلیه تاسیسات و دارائی های ایجاد شده از محل طرح تملک دارائیهای سرمایه ای را پس از تکمیل و تحویل به شرکت خدماتی به جهت تعیین تکلیف از حساب های طرح تملک و حسابهای داخلی شرکت خارج نماید.

ماده 20: شرکت استانی موظف است یک نسخه از کلیه اسناد و مدارک

و نقشه های فنی موجود مرتبط با تاسیسات و اداره امور شهرک صنعتی را در اختیار شرکت خدماتی قرار دهد.
ماده 21: آئین نامه فوق مشتمل بر 21 ماده و 5 تبصره می باشد که در تاریخ..... به تصویب هیات وزیران رسید.

آیین نامه اجرایی قانون حمایت از ایجاد نواحی صنعتی روستایی

-آیین نامه اجرایی قانون حمایت از ایجاد نواحی صنعتی روستایی ماده 1- در این آیین نامه عبارات به کار رفته در معنای مشروح زیر به کار برده می شوند:

الف- ناحیه صنعتی روستایی: که در این آیین نامه ناحیه خوانده می شود، مکانی است دارای محدوده و مساحت کمتر از پنجاه هکتار که در چارچوب طرحهای ناحیه ای موجود مصوب شورای عالی شهرسازی و معماری کشور و با اولویت در کانون محصولات کشاورزی با هدف اشتغالزایی روستایی ایجاد شود و شامل مجموعه ای ساماندهی شده از واحدهای صنعتی با اولویت صنایع تبدیلی و تکمیلی کشاورزی و خدمات پشتیبانی است که در آن امکانات زیربنایی و خدمات ضروری مورد نیاز واحدهای مذکور تامین می شود.

ب- سازمان: سازمان صنایع کوچک و شهرکهای صنعتی ایران

ج- شرکت استانی: شرکت شهرک های صنعتی استان

تبصره: ایجاد نواحی صنعتی به مساحت بیش از پنجاه هکتار با تصویب هیئت وزیران امکانپذیر خواهد بود.

ماده 2- تکمیل و توسعه نواحی موجود و یا ایجاد نواحی جدید پس از تهیه و طرح مطالعات امکان سنجی و مکان یابی بر اساس شرح خدمات همسان، به پیشنهاد شرکتهای استانی و یا سازمان جهاد

کشاورزی استانی، پس از تصویب در مراجع ذیربط با تصویب و تامین اعتبار لازم توسط شورای برنامه ریزی و توسعه استان ها به وسیله شرکتهای مذکور ایجاد می شود.

تبصره 1- شرح خدمات همسان حداکثر دو ماه پس از ابلاغ این آیین نامه به پیشنهاد مشترک سازمان و وزارت جهاد کشاورزی، پس از تصویب مجمع عمومی سازمان به شرکتهای استانی و سازمانهای جهاد کشاورزی استانها ابلاغ خواهد شد.

تبصره 2- نواحی به شرح فهرست پیوست - مهمور به مهر دفتر هیئت دولت - که قبل از تصویب قانون حمایت از ایجاد نواحی روستایی - مصوب 1384- توسط وزارت جهاد کشاورزی ایجاد شده، مصوب تلقی می شود و مشمول مقررات قانون مذکور محسوب و با تمام تعهدات و داراییها و امکانات فهرست شده به تفکیک هر ناحیه از سازمان جهاد کشاورزی منتزع و به شرکت استانی منتقل می شوند.

تبصره 3- کمک های دولت در آماده سازی و زیرساختها به عنوان ؟ متقاضی محسوب می شود.

ماده 3- شرکتهای استانی موظف هستند ابنیه و تاسیسات قبل بهره برداری نواحی موضوع تبصره 3 ماده 2 این قانون را راساً کارشناسی کرده و مشابه ابنیه و تاسیسات شهرکهای صنعتی مصوب در دفاتر خود ثبت کنند.

ماده 4- وزارت جهاد کشاورزی به نمایندگی دولت، مالکیت اراضی منابع ملی و دولتی مورد نیاز نواحی موجود و جدید را به قیمت منطقه ای سال ایجاد ناحیه، به صورت قطعی به شرکتهای استانی انتقال می دهد.

تبصره- همزمان با انتقال قطعی مالکیت اراضی نواحی از وزارت جهاد کشاورزی به شرکتهای استانی، این شرکتها جایگزین سازمان جهاد کشاورزی استان در خصوص تمام روابط استیجاری یا مستاجرین و حقوق ایجاد شده خواهند بود.

ماده 5- واحدهای صنایع تبدیلی و تکمیلی کشاورزی مستقر در نواحی صنعتی روستایی در برخورداری از سیاستهای حمایتی وزارتخانه های صنایع و معادن و جهاد کشاورزی در نواحی مزبور از اولویت برخوردار هستند.

ماده 6- تمام نواحی صنعتی روستایی و واحدهای موجود در آن، مشمول مزایای قوانین و مقررات حمایت از مناطق کمتر توسعه یافته هستند.

ماده 7- دستگاههای اجرایی ذیربط، مکلف هستند نسبت به تامین آب، برق، گاز و تلفن مورد نیاز واحدهای مستقر در نواحی صنعتی روستایی، اقدامات لازم را به عمل آورند.

تبصره: اجرای این ماده با ایجاد ردیف در قوانین بودجه سنواتی کل کشور محقق خواهد شد.

ماده 8- نحوه واگذاری مالکیت و اداره امور جاری نواحی صنعتی روستایی، همانند نحوه واگذاری مالکیت و اداره امور شهرکهای صنعتی است.

ماده 9- سازمان جهاد کشاورزی استان و شرکتهای استانی، موظف هستند، هر شش ماه یکبار، اطلاعات مربوط به مطالعه و اجرای نواحی صنعتی روستایی را تبادل کنند.

قانون تغییر کاربری و نقل و انتقالات

- جهت نقل و انتقال قرارداد شرایط ذیل الزامی است :
1. احداث حداقل سالن تولید در زمین تخصیص داده شده
 2. عدم بدهی مالی به شرکت شهرکهای صنعتی
 3. ارائه مجوز فعالیت معتبر توسط انتقال گیرنده
 4. ارائه وکالت نامه و اقرار نامه نقل و انتقال قرارداد توسط انتقال دهنده
 5. در صورتیکه زمین موضوع قرارداد در رهن بانک باشد استعلام و اخذ مجوز نقل و انتقال از بانک عامل
 6. تنظیم و امضا صورتجلسه نقل و انتقال و درج در دفترچه قرارداد
 7. ارائه مفاصا حساب بیمه و مالیات
 8. ارائه تأییدیه شرکت خدماتی شهرک صنعتی (شهرکهای صنعتی واگذار شده به شرکت خدماتی)

شرایط تغییر کاربری :

1. عدم بدهی مالی
2. ارائه مجوز فعالیت معتبر از ارگانهای ذیصلاح
3. تطابق موضوع فعالیت جدید با زون بندی استقرار صنایع شهرک